



JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

La ciutadania, no importa?

Ocultar el contingut de la negociació amb la Unió Europea és un escàndol

La setmana passada els progressistes d'SDP hem anat a la República de San Marino per parlar i escoltar. Parlar amb responsables polítics i institucionals d'aquell país amic sobre la negociació en curs per a un acord d'associació amb la Unió Europea. Escoltar el que pensen les diverses forces polítiques de centreesquerra sobre aquest procés de negociació.

Les nombroses trobades institucionals i reunions polítiques que hem dut a terme durant tres intensos dies ens han permès conèixer directament les preocupacions que es tenen tant des de l'oposició –la consellera Giovanna Cecchetti, parlamentària elegida en la llista socialista, i la direcció del Partito dei Socialisti e dei Democratici– com des de la majoria que dona suport a la coalició del govern de San Marino.

Soc dels que pensen que fou un error acceptar de dur a terme una negociació conjunta d'Andorra amb San Marino però també amb Mònaco. Les reunions que hem fet a San Marino ho confirmen.

Mònaco té una configuració molt diferent de l'andorrana i de la de San Marino. La seva relació històrica de subordinació amb França ha teixit uns lligams tan estrets entre ambdós països que porten els monegascos a un gran escepticisme a l'hora d'encarar la negociació amb la Comissió Europea. Pensen que no els cal l'acord.

En canvi, San Marino i Andorra tenen unes situacions econòmiques de relació histò-

rica amb els estats veïns i una crisi del model financer i bancari prou assemblades. Similituds que poden facilitar i que, en tot cas, aconsellen establir una posició comuna en la negociació amb Brussel·les.

Les trobades i reunions d'aquests dies ens han refermat en aquest convenciment.

La problemàtica del sistema bancari i financer té força característiques comunes. Una entitat bancària primer intervinguda i després declarada en liquidació –Asset Banca a San Marino i BPA a Andorra– que accelera una crisi del sistema. Una necessitat de recuperar la confiança dels clients, estalviadors o inversors financers, després de

Crec que va ser un error negociar conjuntament amb San Marino i Mònaco

la inseguretats jurídica evidenciada amb la intervenció del govern en el sistema, imposant al regulador decisions polítiques.

Tant a San Marino com a Andorra esdevé urgent reforçar un sector financer i bancari afeblit per l'homologació que deriva de l'acord monetari amb la Unió Europea.

Els intents de buscar la salvació d'una mala gestió del govern en l'emparament del Fons Monetari Internacional són també comuns. La crisi del model comercial del país i la davallada,

molt preocupant, de les visites turístiques també ens acosten.

Els responsables institucionals amb els quals hem parlat –el segretari di Stato (ministre d'Exteriors), Nicola Renzi, i els Cappitani Regenti (caps d'Estat)– són fermes defensors de l'acostament amb la Unió Europea.

També ho són els representants de les forces polítiques –majoria i oposició– de l'àmbit del centreesquerra socialdemocrata amb els quals hem debatut aquestes qüestions.

Hem coincidit amb la consellera socialista independent Giovanna Cecchetti, amb la direcció política del Partito dei Socialisti e dei Democratici, i també amb el president del principal grup parlamentari de la coalició del govern –Sinistra Socialista Democràtica– en la voluntat comuna de reforçar l'embranchament amb la Unió Europea.

Tanmateix, preocupen a San Marino, igual que a casa nostra, les dificultats d'accedir, des de l'oposició, a una informació transparent del que s'està negociant amb la Unió Europea.

Tot plegat ens porta a constatar que la negociació amb la Unió Europea que fa el govern de Toni Martí esdevé un segrest dels interessos generals. La ciutadania té el dret de ser informada del que s'està negociant. I no ho està.

Ocultar-ho és una inadmissible demostració d'autoritarisme i de prepotència. I un menyspreu evident al Consell General, convidat de pedra.